

Убѣденъ дълбоко въ истинѣ-тѣ и въ нейнѣ-тѣ важность, Лутеръ проповѣдвалъ усърдно и ревностно. Които го слушали, убѣждавали ся въ думы-тѣ му. Малка-та Виттембергска църквица едвамъ побирала множество-то, което ся стичало да слуша проповѣди-тѣ на младый-тѣ проповѣдникъ. Лутеръ, прочее, былъ назначенъ отъ Виттембергскый-тѣ градскы съвѣтъ за проповѣдникъ въ голѣмѣ-тѣ градскѣ църквѣ. Найзнаменити-тѣ мъжіе въ странѣ-тѣ дохождали да го слушать. Еднѣжъ самъ Електоръ-тѣ, Фридрихъ Мъдрый-тѣ, дошелъ въ Виттембергъ да чуе Лутера.

ЛУТЕРЪ ОТХОЖДА ВЪ РИМЪ.

Въ 1510, или малко по-напоконъ, кога-то Лутеръ былъ на двадесеть и седмь години, случило ся едно происшествіе което было отъ най-голѣмѣ важность за него. Стаупицъ го испратилъ въ Римъ да изравни нѣкои несъгласія, които были ся появили между главный-тѣ намѣстникъ на Папѣ-тѣ и седмь мѣнастыря.

Лутеръ вынѣгы си въобразявалъ че Римъ е сѣдалище-то на святость-тѣ. Той щѣлъ да види сега какъвъ былъ въ дѣйствител-